

Khushi Ram Gill v. The State of Punjab, etc. (Tuli, J.)

ਮਿ: (3 ਵਿੱਘੇ 15 ਬਿਸਵੇ) ਅਤੇ 643 ਮਿ: (ਬੰਚ ਵਿੱਘੇ 11 ਬਿਸਵੇ) ਦੇ ਬਦਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਵੰਡੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੇਸ 5 ਵਿੱਘੇ 8 ਬਿਸਵੇ ਅਤੇ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 642 ਮਿ: ਅਤੇ 643 ਮਿ: ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਅਨੁਪਾਤਕ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਵੰਡੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ 27 ਨਵੰਬਰ, 1972 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰੇਗੀ। . ਇਹ ਅਪੀਲ ਫਿਰ ਉਚਿਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਬਲਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਜੇ.

ਖੁਸ਼ੀ ਰਾਮ ਗਿੱਲ,- ਅਪੀਲਕਰਤਾ

, ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ,—ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1972 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 97

ਅਕਤੂਬਰ 30, 1972

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ II—ਨਿਯਮ 571, 5.8, 5.9, ਅਤੇ 5.10— ਨਿਯਮ 5.7 ਅਤੇ 5.8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ— ਨਿਯਮ 5.9 ਅਤੇ 5.10— ਕੀ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ — ਨਿਯਮ 5.9 ਅਤੇ 5.10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਨੋਟਿਸ— ਕੀ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। v

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ ਦਾ ਨਿਯਮ 5.9, ਵਾਲੀਅਮ II ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ 5.7 ਅਤੇ 5.8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੋਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਯਮ 5.9(b) ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ 5.7 ਅਤੇ 5.8 ਨਾਲ ਗੈਰ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮ 5.10 ਨੂੰ ਨਿਯਮ 5.7 ਅਤੇ 5.8 ਅਧੀਨ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ 5.9 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੀ ਸੂਚਨਾ। ਅਤੇ 5.10 ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸਥਾਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ। ਇਸ

#1

Khushi Ram Gill v. The State of Punjab, etc. (Tuli, J.)

ਲਈ ਨਿਯਮ 5.9 ਅਤੇ 5.10 ਸਿਰਫ਼ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ • ਸੇਵਾਦਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 5.7 ਅਤੇ 5.8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਨ।

24 ਜਨਵਰੀ, 1972 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਨੰਬਰ 234 ਆਫ 1966 ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਰਾਮ ਰੰਗ ਨੇ ਸੀ .

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ (ਪੰਜਾਬ) ਦੇ ਵਕੀਲ ਕੇ.ਪੀ.ਐਸ.

ਨਿਰਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਤੁਲੀ, ਜੇ.—ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਖੁਸ਼ੀ ਰਾਮ ਗਿੱਲ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਮਿਤੀ 5 ਮਾਰਚ, 1949 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕੇਸ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅੰਬਾਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ, 1943, (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੀ। ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ 1 ਮਾਰਚ, 1950 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਸਥਾਈ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। 28 ਮਾਰਚ, 1960 ਨੂੰ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅੰਬਾਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨਕੁਆਰੀ ਅਫਸਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅੰਬਾਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 19 ਜੂਨ, 1961 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 29 ਜੁਲਾਈ, 1963 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 5.9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (b) ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ II, ਉਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ, ਮਿਤੀ 9 ਅਗਸਤ, 1963 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ, ਮਿਤੀ 26 ਅਗਸਤ, 1963 ਨੂੰ, ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਸਹਿ-ਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯਮ 5.9 (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ! ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਭਾਗ II, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ

ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ

ਖੁਸ਼ੀ ਰਾਮ ਗਰਿੱਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ, ਆਦਿ (ਤੁਲੀ, ਜੇ.)

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 12 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 2 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 234 ਆਫ 1966 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 24 ਜਨਵਰੀ, 1972 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। /

(2) 1 ਅਪੀਲ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਤਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ, ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 14 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮਝੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 5.9 (ਬੀ) *ibid* ਅਧੀਨ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਪੰਜਾਬ ਬਨਾਮ ਧਰਮ ਸਿੰਘ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 5 ਮਾਰਚ, 1949 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 14 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਇਸਲਈ, ਉਹ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮ 5.9(b) *ibid* ਅਧੀਨ ਖਤਮ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। 'ਉਹ ਨਿਯਮ ਵਪਾਰੀ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

“ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਸਿਕ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਜਾਂ ਉਜਰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।”

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਸਿਕ ਉਜਰਤ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਾਏ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਕੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ: ਨੋਟਿਸ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (1) (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ 1 ਸ.

ਨਿਯਮ 5.9(b) *ibid* ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 (2) ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 311 ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੋਕ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(3) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਜ਼ਮੇਵਾਰੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 5.9(b) *ibid* ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ II ਦੇ ਨਿਯਮ 5.7 ਅਤੇ 5.8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਪੂਰਵ ਨਿਯਮ 5.9 ਇਸ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ, *ਰਾਜੌਦਰ ਸਰੀਨ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2)* ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ -< ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 49 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣੇ ਹਨ: -

“ਨਿਯਮ 5.7 ਅਤੇ 5.8 ਉਪ ਧਾਰਾ ਬੀ (ii) ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 5.9 ਅਤੇ 5.10 ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 5.9 (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਕਿਸੇ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ 'ਕਟੌਤੀ' ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੈ
 . 'ment' ਨਿਯਮ 5.7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਮੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਾਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 5.9(a) ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਖਾਤਮੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਿਯਮਾਂ 5.7 ਅਤੇ 5.8 ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੋਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 5.9(b) ਅਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ 5.7 ਅਤੇ 5.8 ਨਾਲ ਬੇਪਰਵਾਹ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਯਮ 5.10 ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ 5.7 ਅਤੇ 5.8 ਅਧੀਨ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ V ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ II 'ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪੈਨਸ਼ਨ' ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਗ A 'ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ' ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਗ B 'P rocedure' ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਭਾਗ B ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 5.7 ਅਤੇ

(2) ਏਆਈਆਰ 1970 ਦਿੱਲੀ 132

~

Khushi Ram Gill v. The State of Punjab, etc. (Tuli, J.)

'ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਚੋਣ' ਨਾਲ 5.8 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5.9 ਅਤੇ 5¹⁰ 'ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਡਿਸਚਾਰਜ' ਨਾਲ ਡੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸਥਾਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਲਈ; ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਿਆਦ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 5.9 ਅਤੇ 5.10 ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 5.7 ਅਤੇ 5.8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਚੁਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਿੱਲੀ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਰਾਜ ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਿੰਦਰਾ ਸਰੀਨ (3)*। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਰਾਜਿੰਦਰਾ ਸਰੀਨ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮ 5.9 (ਬੀ) *ਆਈਬਿਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੰਡੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ* ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਅਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ II ਦੇ ਨਿਯਮ 5.9 (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ, 1943, ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 28 ਫਰਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1298-ਈਐਂਡਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ; ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ 'ਨਿਯੁਕਤ ਅਥਾਰਟੀ' ਹੈ ਅਤੇ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਟਿਆਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। .

(5) ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ

(3) 1972 ਐਸ.ਐਲ.ਆਰ. 112, —

ਡਿਸਚਾਰਜ *siinpliciter* ਦਾ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 29 ਜੁਲਾਈ, 1963 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਨੋਟਿਸ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ II ਦੇ ਨਿਯਮ 5.9(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।”

ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮਿਤੀ 9 ਅਗਸਤ, 1963 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਉਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਤੀ 26 ਅਗਸਤ, 1963 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ 2 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 5.9(ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, 17 ਅਗਸਤ, 1963 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਲ 1962-63 ਲਈ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਬਾਰੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ: -

- (1) ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ.
- (2) ਬਕਾਏ ਭਾਰੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਕੇ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।
- (3) ਖੋਜ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਲਾਇਆ।
- (4) ਇੱਕ ਮਾੜੀ ਕਿਸਮ, ਨੂੰ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵੀ ਉਸਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ”

(6) ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ 1961 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਪਿਛਲੀ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 (2) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

(7) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਲਾਨਾ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤੁਲਸਨ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀ ਦੇਵੀ (ਤੁਲੀ, ਜੇ.)

ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਰੀਨ ਦੇ ਕੇਸ (2) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਰੀਨ ਜਿਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸਨ, ਉਸ ਦਾ ਸਾਲ-ਦਰ-ਸਾਲ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਕ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਅਹੁਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਆਦੇਸ਼. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜੋ ਅਹੁਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਪੋਸਟ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਸਨ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਅਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਰੀਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਜੋ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਬਾਲਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਜੇ.

ਐਸ. ਐਮ. ਤੁਲਸੀ ਦੇਵੀ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀ ਦੇਵੀ, - ਜਵਾਬਦਾਰ

1972 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 182

9 ਨਵੰਬਰ 1972

ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ (1955 ਦਾ XXV)— ਧਾਰਾ 11—ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ—ਕੀ ਸਿਰਫ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ—ਕੀ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ। .

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਹ ਦੇ ਬੰਧਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇੱਕ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।